

чи не тому згодом йому довелося тікати з Києва до Ленінграда, як про це згадував Ю.Шерех¹².

По-третє, імовірно, що саме соціальне походження стало чи не основним джерелом під час вербування В.Петрова. Адже вербування відбувається за “наявності відповідного компрометуючого матеріалу на ту чи іншу особу, яка може бути корисною у справі висвітлення діяльності неблагонадійного елементу. Після попередньої обробки ця людина вербується як внутрішній агент громадського угруповання”¹³.

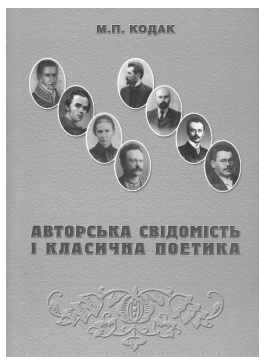
А якщо ще додати “неблагонадійне оточення” неокласиків, дослідження В.Петровим життя і творчості письменника П.Куліша, то й вийде, що біографічні дані були занадто достатніми підставами для залучення його до “спецроботи”, крім того, вербування могло відбуватись і на основі вигаданих фактів.

¹² Шерех Ю. Віктор Петров, як я його бачив // Цит. вид. – С. 119.

¹³ ЦДАВО. – Ф.П. – 1. – Оп. – 1. – Спр. 58. – Арк. 16.

Наші презентації

Кодак М.П. Авторська свідомість і класична поетика. – К.: ПЦ “Фоліант”, 2006. – 336 с.

У монографії розглядається проблема авторської свідомості за такими основними завданнями: а) з’ясування творчо-психологічного змісту визначального, самоутворюючого чинника авторської свідомості; б) формування механізму диференціації авторської свідомості; в) розкриття інваріантної відтвореності типів авторської свідомості в нових історико-поетичних версіях; г) окреслення динамізму суб’єкта творчості, можливостей і обмежень системної перебудови його авторської свідомості.

Історико-літературний матеріал, що використовується для аргументації теоретичних міркувань і піддається інтерпретації, лежить у зоні української класики, зокрема кінця XIX – поч. XX ст., який видається репрезентативним тому, що художня свідомість у цей період постала системно-естетично досить розвиненим явищем, а психологічна наука в цей час уже активно збагачувала соціогуманітарне знання своїми уявленнями про людську свідомість.

Людмила Качмар. Іван Теодор Рудницький: життя на тлі історії / Львівський національний університет ім. І.Франка. – Л.: Астролябія, 2006. – 216 с.

Ця книжка про історію наполегливого і трагічного змагання українців за свою незалежність у першій половині XX ст. на прикладі життя Івана Теодора Рудницького – одного з яскравих провідників української військової еліти. Громадсько-політичний діяч, адвокат, доктор Рудницький, життєвий шлях якого відобразив долю багатьох українців Галичини – борців за вільну Українську державу, з повним правом міг сказати: “Частиною цього великого був я”. Це підтверджують архівні документи та спогади самого І.Рудницького, що лягли в основу книжки.

С.С.